

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Το κείμενο- διαμαρτυρία που υπογράφουν 129 εργαζόμενοι, αποτελεί κραυγή αγωνίας εκείνων που δουλεύουν στην πρώτη γραμμή

Ο σύλλογος εργαζομένων του νοσοκομείου χαιρετίζει τους 129 εργαζόμενους που στήριξαν με την υπογραφή τους το κείμενο – διαμαρτυρία, ομάδας εργαζόμενων του νοσοκομείου και ταυτόχρονα δίνει το χέρι τους και σε εκείνους, που ενώ συμφωνούν, τελικά δεν το υπέγραψαν. Το γεγονός ότι τη συγκεκριμένη διαμαρτυρία την υπέγραψε και στήριξε το σύνολο σχεδόν των ιατρών του νοσοκομείου καταδεικνύει πως πρόκειται για ένα κείμενο επιστημονικά ακριβές. Επίσης ο δισταγμός που υπήρχε από μερίδα των νοσηλευτών του νοσοκομείου να το στηρίξει φανερά καταδεικνύει το μέγεθος του εκφοβισμού που ασκήθηκε στο νοσηλευτικό προσωπικό.

Με βάση την παραπάνω εμπειρία και μέσα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες της πανδημίας που διανύουμε θα θέλαμε να κάνουμε μια σειρά από διαπιστώσεις.

1) Οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου Πρέβεζας δεν είναι « **δημόσιοι υπάλληλοι που περνάνε ζάχαρη άμα δεν έχουνε δουλειά**» όπως υποστηρίζει η διευθύνουσα , αλλά αντιθέτως είναι εργαζόμενοι που δίνουν μάχη στην πρώτη γραμμή, που εργάζονται κάτω από αντίξοες συνθήκες βάζοντας πολλές φορές σε δεύτερη μοίρα την οικογένεια τους, την προσωπική τους ζωή, ακόμα και την ίδια τους την υγεία προκειμένου να καλύψουν τα τεράστια προβλήματα του νοσοκομείου και να το καταστήσουν λειτουργικό. Αυτή την προσπάθεια κάνουν διαχρονικά, αυτό κάνουν και σήμερα σε αυτές τις ειδικές συνθήκες της πανδημίας.

Μπορούμε να αναφέρουμε δεκάδες παραδείγματα εργαζομένων στο νοσοκομείο που ενώ έχουν σοβαρά προβλήματα υγείας βρίσκονται αυτή την στιγμή στην πρώτη γραμμή της μάχης. Αυτούς τους εργαζόμενους δεν μπορεί να τους απαξιώνει η διευθύντρια νοσηλευτικής υπηρεσίας με φράσεις σαν την παραπάνω δεδομένου ότι η ίδια έχει πολλά χρόνια να έρθει σε επαφή με ασθενή μιας και είναι όλη μέρα κλεισμένη στο προσωπικό της γραφείο, μακριά από κάθε κίνδυνο έκθεσης, ειδικά σήμερα που αυτός ο κίνδυνος είναι πολύ μεγάλος.

Οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου Πρέβεζας δεν διανοήθηκαν ποτέ να αρνηθούν τις υπηρεσίες τους σε κανέναν κι ούτε ποτέ ξεχώρισαν τους ασθενείς με κριτήριο τον τόπο καταγωγής τους ή με οποιοδήποτε άλλο κριτήριο. Αντιθέτως, σταθήκανε έμπρακτα απέναντι σε κάθε φασίζουσα αντίληψη όπως η παραπάνω. Οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου έχουν μέτωπο με τον φασισμό και έχουν δείξει πολλές φορές την αλληλεγγύη τους σε κατατρεγμένους συνανθρώπους μας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αλληλεγγύης αποτελεί η μαζική προσέλευση των εργαζομένων στο νοσοκομείο την ημέρα που θρηνήσαμε θύματα από το ναυάγιο μιας βάρκας με πρόσφυγες στ ανοιχτά του Ιονίου. Είναι ντροπή να διατυπώνονται τέτοιες θέσεις στον δημόσιο διάλογο!

2) Τα όσα έχουν ειπωθεί κατά καιρούς από το σύλλογο εργαζομένων του νοσοκομείου για τις κτιριακές υποδομές, τον εξοπλισμό και την στελέχωση του νοσοκομείου είναι πράγματα που δεν τα λένε μόνο οι εργαζόμενοι αλλά ολόκληρη η κοινωνία της Πρέβεζας εδώ και πολλά χρόνια. Αυτές οι αγωνίες που καθημερινά διατυπώνουμε στις ανακοινώσεις μας εκπορεύονται από την αντικειμενική ανάγκη να υπάρχουν καλά στελεχωμένες πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες δομές στο νομό Πρέβεζας με γνώμονα το συμφέρον του Πρεβεζιάνικου λαού. Εξάλλου πριν από λίγες μόλις εβδομάδες πραγματοποιήθηκε ειδική συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου με διευρυμένη

σύνθεση και αποκλειστικό θέμα τη λειτουργία του υπάρχοντος νοσοκομείου και την προοπτική ανέγερσης νέου. Σε αυτή την συνεδρίαση περιγράφηκε από πολλούς συμμετέχοντες, μεταξύ αυτών και από τον νυν διοικητή του νοσοκομείου, η παρούσα κατάσταση και υπήρξε κοινή διαπίστωση πως αυτό το νοσοκομείο είναι πίσω από τις σύγχρονες ανάγκες και πως αν λειτουργεί στοιχειωδώς, αυτό οφείλεται « σε εκείνους τους δημόσιους υπαλλήλους που θέλουν να περνάνε ζάχαρη»

3) Σε ότι αφορά τη συνέντευξη της Διευθύνουσας, ξεκαθαρίζουμε πως δεν πρόκειται να ακολουθήσουμε τον αντιδημοκρατικό κατήφορο που επέλεξε να πάρει και να απαντήσουμε σε αυτόν τον πόλεμο λάσπης απέναντι στο πρόσωπο της Προέδρου του συλλόγου. Θα πούμε όμως πως **είναι αυτονόητη η αμέριστη συμπαράστασή μας στο πρόσωπο της Προέδρου και πως είναι αυτονόητο καθήκον μας να την στηρίξουμε ενεργά με οποιονδήποτε τρόπο επιλέξει εκείνη να υπερασπίσει τον εαυτό της. Οφείλουμε όμως να πούμε πως δεν πρόκειται να ανεχθούμε να συνεχίσει να μένει η διοίκηση του νοσοκομείου αμέτοχη, προσφέροντας ουσιαστικά κάλυψη στα λεγόμενα της διευθύνουσας.**

Τις μέρες που διανύουμε, ο Πρεβεζιάνικος λαός βιώνει ταυτόχρονα μια πολύ μεγάλη υγειονομική, οικονομική, και κοινωνική κρίση. Βιώνει στο πετσί του τη συνεχώς αυξανόμενη κρατική καταστολή και εκπαιδύεται να ρίχνει όλο και πιο χαμηλά τον πήχη των απαιτήσεων του. Του ζητάνε να έρχεται στο νοσοκομείο κι όταν δεν βρίσκει γιατρούς να μη λείει τίποτα. Του ζητάνε να νοσηλεύεται σε τριτοκοσμικές συνθήκες και να σιωπά. Τον εκπαιδεύουν να σκύβει το κεφάλι στην πολιτική που τον βάζει στη ζυγαριά του κόστους- οφέλους. Οι Πρεβεζιάνοι όμως έχουν αποδείξει διαχρονικά και πως έχουν αγωνιστικές παραδόσεις αλλά και πως τις τιμάνε. Ξέρουν σχεδόν ενστικτωδώς ποιοι είναι αυτοί που βάζουν μπροστά τις ανάγκες για Υγεία, για Παιδεία, για εργασία και ποιοι έχουν σαν πρώτη προτεραιότητα τους την υλοποίηση της κυβερνητικής πολιτικής.

Ο Σύλλογος εργαζομένων νοσοκομείου Πρέβεζας θα συνεχίσει να στέκει απέναντι σε όποιον δια πυρός και σιδήρου, σε όποιον με απειλές και εκφοβιστικές πρακτικές, επιχειρεί να επιβάλει αυτές τις αντιλαϊκές πολιτικές. Θα συνεχίσει να αναδεικνύει τα κακώς κείμενα στη λειτουργία του νοσοκομείου και να κάνει την αιτιατή σύνδεση με τις πολιτικές που η σημερινή και οι προηγούμενες κυβερνήσεις τα δημιουργούν.

Απαιτούμε

- Αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης για το νοσοκομείο Πρέβεζας
- Μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού
- Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων
- Επίταξη του ιδιωτικού τομέα για τις ανάγκες της πανδημίας
- Ένταξη στα ΒΑΕ και επέκταση του ανθυγιεινού επιδόματος και σε άλλες ειδικότητες
- Ανέγερση νέου Νοσοκομείου στην Πρέβεζα
- Ποιοτικές υπηρεσίες υγείας για όλους

Για το ΔΣ Πρέβεζα 17/11/2020